

2921

ör att få tur med tjurkalvarna.

När man slutat köra hö, fick ej kvinnorna
räfsa upp vid "laedöra", utan det skulle karlarna göra, för att
turen med tjurkalvar skulle bli god.

2921

Julbrödet som botemedel åt kreaturen.

Av julbaket gömdes en kaka hela året, vilken skulle användas som botemedel åt kreaturen, om dessa blevo sjuka.

Småland
Uppvidinge län.
Hjulsås Sn.

Uppst. av H. Blomfeldt;
Målar

3

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2921

2.

Oden

var ute och jagade alla nätter. Tomasmässe- och julnatten också.

2921 4/

Oden.

Det var julafton. En man befann sig långt borta från sitt hem, och i kvällen begav han sig på väg mot hemmet, vilket han dock inte trodde, att han skulle nå på flera dagar. Då träffade han Oden, som kom ridande på en häst. Oden tillfrågade mannen, vart han skulle gå. "Hem", svarade mannen. "Sätt dig upp!" sade Oden. Mannen satte sig upp på hästryggen bakom Oden, och var strax därpå hemma.

2921

57

Julhalmen.

Julhalm bars in julaften och breddes ut tjockt över hela golvet, så att man kunde sova på det. På julhalmen bäddades syskonsäng hela julhelgen. Halmen lades längsät golvet, som man lägger ut en matta. Kring spisen lades ingen halm.

2921 6.

Stugans prydnade.

Väggarna voro utan tapeter. Till prydnad och för att visas hängde man då upp allt garn på väggarna, om man hade något att spinna och väva.

Gardiner hängde man blott upp till större helger, sedan togs de ned.

Man hängde upp målade väggbonader.

2921 7.

Skydd mot trolltyg.

Man ritade kors på ladugårdsdörren.

2921

81

Skydd mot förgörning.

Förr i tiden, när jag var dräng, gjorde man selepinnar och "dräktaskier" av flugrönn för att skydda djuren, så att de inte blevo förgjorda av trollgubbar eller trollkäringar.

Det skall inte vara "flogrönn". Det är felaktig benämning. Det heter "flugrönn".

2921

9.

Medel mot förtrollade bössor.

Fruntimren skulle pissa i bössan och sedan skulle man skjuta i en björkeklynne, om bössan blivit förtrollad.

2921 /10.

Petter Katt.

När Petter Katt kastar den heta stenen i vatt-
net bli isarna osäkra.

2921 //

Rengöringen och stugans prydnad.

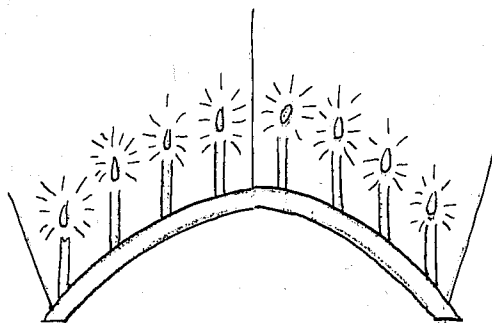
Golvet skuradestvå gånger om året, till jul och midsommar. Man betjänade sig då av sand, varmt vatten och en granruska, ris av sörgran. Golvet torkades med vitmossa, som plockats och soltorkat under sommaren. Sedan ströddes på golvet fint hackat granris. Detta ströddes på julaftons morgon.

2921^{h.}Ljusbågar och ljuskronor.

Min far gjorde ljusbågar, som han hängde i det fönster, som vette mot vägen. Bågarna tog han i skogen, borrade hål för ljusen och hängde upp dem med en tråd mitt i bågen och en i vardera ändan.

Man gjorde ljuskronor av ståltråd, vilka hängdes upp i taket. Det var en tråd i mitten, och omkring denna två eller tre ringar för ljusen, fästa med ståltrådar, som gingo horisontalt såväl som snett nedåt mot mittråden. Dessa ljuskronor doppades i smält alun, tills de blevo som björkar, klädda i isslagg. Detta var de vackraste kronorna. När ljusen tändes, gnistrade och glimrade den kristallklara alunen, vilken hängde likt istappar i kronorna.

KJUSBÅGAR.

Bågar med ljus till att hänga i fönsterna.

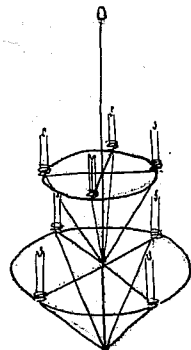
Småland
Uppvidinge hd.
Älgshults sn.
Uppt. av
Blomfeldt, Axel,
Alsterfors, Må-
lerås.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2921

13.

Ljuskronor.

Ljuskrona av stål-
tråd till att hänga i taket.

Småland 14
Uppvidinge hd.
Älgshults sn.
Uppt. av
Blomfeldt, Axel,
Alsterfors, Målerås.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2921

14

2921 15

Se i julbrasan om någon skulle födas eller
dö nästa år.

Man sopade upp askan mot eldstaden innan man gick till sängs. Såg man jultorgonen små steg, fotavtryck i askan, med tårna vända mot eldstaden, skulle barn födas kommande år. Voro tårna vända utåt rummet, skulle någon dö.

2921¹⁶Advent.

Från första söndagen i advent och sedan så fort julen närmade sig, fick man vara tyst och ej föra mera oljud i arbetet än som var absolut nödvändigt och i all synnerhet efter fjärde söndagen. Under hela advent pågingo julstöken.

Alla uppköp skulle vara gjorda före julaf-
ton.

2921¹⁷Ljusstöpning.

Vid fäslakt lades talgen i en gryta och smäl-
tades, varpå den hälldes i en kärna eller kutting. Ett par stolar
ställdes med ryggstöden mot varandra, men med lagom mellanrum,
så att pinnarna, på vilka ljusvekarna bundits, fingo plats. Ibland
lades ett par stänger parallella med varandra på lagom avstånd,
och så kunde man på dessa placera en stor mängd pinnar, på vilka
ljusvekar bundits. Så tog man första pinnen i raden och doppade
vekarna i talgen, varefter man hängde den tillbaka på sin plats
för att torka, och så fortsatte man raden ut och började på den
första igen. Gång efter annan hälldes varmt vatten i kärnan för
att hålla talgen flytande och på lagom höjd, tills alla ljusen
blivit stöpta.

När man ville göra ljusen riktigt fina,

Skriv endast på denna sida!

stöptes de i bleckförmär. Man spände då vecken genom ett litet hål i formens botten samt rakt upp. Talgen hällides i, och formarna ställdes i snö eller is.

Det sista blev endast smala, knöliga och fula ~~KXX~~ talgdankar, som användes i lyktorna under vintern. Ljusen stöptes av kvinnorna.

I alla bondgårdar stöptes ljus till julen. Men ljusen till kyrkan fingo de båda kyrkoväktarna i uppdrag att stöpa. Pengar till talg fingo de av socknens medl. Ljusvekarna fingo de sja själva av ljusvekagarn. Efterdankarna fingo de behålla själva. Kl. 4 juldagens morgon skulle ljusen vara tända i kyrkan.

2921

Småland
Upprinnelse
Älghatt

uppt. av Dr. Blomfeldt 19
Alfreds Målar
Bec. av Karkar, Sista 71er
Målar

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19.
2921

Brygd.

När julölet skulle bryggas, mältades säden i bastorna (vilket man för övrigt alltid gjorde). Där eldades, så att det blev varmt, men man fick tillse, att det inte rök, ty därav tog ölet smak. Säden lades i ett stort tråg och kallt vatten slogs på. I ena ändan av träget var ett hål borrarat vid botten, och däri satt en tapp. Inunder stod ett annat trökärl, vari vatten gång efter annan tappades ut, då nytt varmt vatten slogs på säden. Träget täcktes över för att behålla värmen. I värmen började säden att gro, och broddarna blevo så långa, att säden flätades ihop. När det blivit sött, torkades maltet på en flake, och sedan maldes det på hemkvarnar. Man hade en bryggrost med svicka och tapp, i botten på denna lades halm och sedan höllades maltet däröver. Humle användes också för att få ölet ännu bättre. Kallt

2921

20.

vatten slogs på, och sedan skulle detta stå och "sötma". När det dragit tillräckligt länge, tappades "vörten" ut rosten i en kanna eller annat kärl och nytt vatten slogs på. När man ansåg vörten lagom stark hällades den i en kopparkittel och sattes på en "trifot" över elden att koka, lyftes av och fick svalna, tills det blev ljunt. Då lades "drickajäst" i och sedan fick det jäsa över natten. Sedan hällades det i ankare eller stora buteljer, varvid jästen togs bort. Jästen användes till brödbak och en del gömdes till nästa gång man bryggde. På maltet i bryggrosten slog man ytterligare mera vatten och bryggde bier, som användes i vardagslag. Mäskan gav man till kräken.

Kvinnorna bryggde. Över rosten lades stickor i kors och däröver ett "skynke", tygstycke.

2921

21

Bak.

Man började julstöken tre veckor före jul.

Fjorton dagar före jul började man baka, småbrödet först och så hålblöd, vörtbröd (limpor av siktat mjöl av vårråg med vört till spad), "sektebrö", "lempebrö" med kunmin. "Vardasbröet" bestod ibland av både råg, korn och havre sammalet, ibland användes även ärtmjöl. Vårrågen var bäst och finsiktades därför till fint bröd och florsiktades till kakor. Även kringlor baktes. Som jäsmedel användes "drickajäst" och surdeg, en liten degkaka, som gömts sen föregående bak.

Julbrödet skulle räcka till påsk.

En kaka av julbrödet gömdes i sädesbingen.

Den skulle man giva oxarna att äta av, när ärjekroken sattes i jorden, så blevo de starka till att dra. Även körkarlen skulle

Julbröd till
dragarna på
våren.

äta av detta bröd. Om oxar och körkarl äto av det brödet, skulle skörden bli god. Det skulle vara vörtbröd.

2921¹¹

23

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV23.
2921Bakverk till jul:

bockar, hjortar, grisar, höns, ankor, pepparkakor, kringlor, kä-
ringar, gubbar med ögon, näsa och mun av blåbär eller pepparkorn,
smörbakelser och gorån.

2921²⁴Väderleksmärken vid jul.

Stormade det och blåste julnatten och juldagen, blev det en bläsigt vinter.

Sken solen juldagen, blev det ett gott rågar.

Nederbörd i advent bådär ett gott år. Rimfrosten gör sitt till.

Är det fruset, kallt och klart i advent, blir det midsommartorka.

Sådant vädret var 9-dagen, skulle det vara 9 veckor.

2921

Varulven.

En gammal soldat berättade för mig:

Många människor ha förmågan att förvandla sig till varulvar. De kunna då förflytta sig hundratals mil på få minuter, göra sig osynliga eller visa sig om de vilja. De kunna då göra vad illa de vill, men de vill åt flickor mest. De kunna också förvandla andra människor till varulvar. De färdas om nätterna.

Det var krig. En soldat träffade julnatten en kvinna, som frågade, om han ville se hur det stod till hemma, vilket soldaten gärna önskade. Kvinnan gjorde en del trollkonster och förvandlade honom till en varulv, varpå mannen for till sitt hem på några få minuter. Vid hemkomsten fann mannen, att hustrun mådde bra, men även att hos henne fanns en annan man, med vilken

hon intimt umgicks. Varulven-soldaten tog den andres skor och reste lika hastigt, som han kommit, tillbaka till krigsskådeplatsen, och kvinnan gav honom åter sin rätta skepnad.

Vid krigets slut reste soldaten hem och höll sin hustru hennes otrohet. Kvinnan nekade, men när mannen visade den andres skor för henne, fann hon för gott att erkänna.

2921/6.

En
Opprättelse 24
Ryktigt 24

Tomasnatten.

27
Oppr. A. Blomquist
Skapors. Maleris
Ber. Carl. Karlson

71 in
För - Skapors

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27.
2921

Om man Tomasnatten arbetade vid någon såg eller
kvarn, så var det tillräckligt att man stannade vattenhjulet
och upphörde med arbetet en timma mellan kl. 12 - 1.

Det var en man, som ej brydde sig om detta
utan fortsatte att säga efter tolv. Det var strömkarlens timma.
Då skulle han fara igenom. Bäst det var, stannade sågen. Vatten-
hjulet hade kastats ur "lampan" (en urholkning i en sten) och man
fick att göra resten av natten med att häva upp hjulet igen.

En annan fortsatte att mala men med resul-
tat, att kvarnen gick sönder.

Strömkarlen.

2921

Tomasnatten.

En man fortsatte att mala efter tolv Tomasnatten. Då började vattenhjulet att snurra allt fortare, tills det höll på att hoppa sönder alltsamman. Mannen fick då se en tomte, som satt och drog hjulet med en vev. Han slog genast igen kvarnen.

Tomte.

29.
2921De dödas julotta.

En kvinna gick till kyrkan för tidigt jultidningen. Hennes klocka hade stannat, så att hon visste inte hur dags det var. Det var ljus i kyrkan, när hon kom fram. Hon trodde, att julotta redan var börjad, varför hon gick in och satte sig på en bänk. Hon tyckte emellertid, att allt föreföll så underligt. Så vände hon huvudet åt sidan och fick se en släkting, som hon visste vara död, sitta bredvid henne i bänken. Denna sade då åt henne, att genast gå ut men att innan hon kom ut kasta av sig någonting. Hon tog av sig underkjolen och sprang ut, varvid de döda satte efter henne. Hon kastade underkjolen efter sig och hann ut. När sedan kyrkfolket kom på morgonen fanns endast askan kvar efter underkjolen.

Väggbonaderna

av linne hade dels broderade och dels vävda motiv, föreställande dels bibliska händelser, Bröllopet i Kana, Krubban med Jesusbarnet, Herdarna och fåren, och dels viktiga tilldragelser i livet, t.ex. bröllop med brudparet ridande på hästar.

Längs sparren i taket, längst fram i rummet, hängdes upp en vävnad av linne med flätade eller knutna fransar. Den var med fransarna en halv aln bred och räckte från vägg till vägg.

Julbruk.

Två ljus sattes i varje fönster. Ljuskronor
hängdes upp i taket eller ställdes på bordet. Julbordet dukades.

Om.
Upprättad av Ed
Högskola

Uppf. Axel Blomfeldt
Ker. Gustav Karlsson (H. a.)

32

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

32.

2921

Julhögarna.

I julhögarna lade man en brödkaka av varje
sort samt småbröd, ett av varje sort, i toppen en julhöna och dess-
utom julgubbar, julbockar o.d.

33
2921Kreaturens skötsel under julen.

När man kom ut i ladugården, sade man till kreaturen, att det var jul. Man fick ej göra något slaryigt eller taga knappt med mat till kreaturen, ty det bringade inte lycka för det kommande året.

Jon.
Uppvidinge län
Klykelt län

Uppst. Axel Blomfeldt
Ber. Gust. Carlsson, 71 år

34

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34

2921

Julafton - sista säden.

m/år

Det fanns en och annan, som kastade sista sä-
den julafton.

2921 35.

Julafton.

Julaftons morgon var det husmodern, som skulle giva allt husets folk mat på sängen. Barnen och tjänarna skulle ha var sin julhög. Dessa julhögar sattes sedan upp i fönstren, och där skulle de stå till tjugondag Knut. Förr fick man ej smaka dem. Julost och julbröd, julöl och julbrännvin skulle avsmakas.

Julhögar.

Småland
Yppidina
Råghult

uppsat af R. Blomfeldt 36
den 27. Junij 1871
7/12
född i Råghult

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

36

2921

Julbadet.

Badet företogs i skymningen. Alla skulle ha rena kläder på kroppen. Man kokte vatten och slog i bykekaret och sedan badade allesamman och gnodde sig med halmviskor. Därefter togs de nya kläderna och skorna på.

Ljus på julbordet.

Man ställde på julbordet ett ljus för varje person i familjen och ett till varje tjänare.

På julbordet tändes när måltiden börjades ett ljus för varje person. Slocknade något av dessa, skulle den person ljuset var tänt för dö innan nästa års slut.

2921^{38.}

"Gå ut med julen!"

All julmaten skulle stå på bordet över de största helgdagarna för kommande gäster. Ingen, som kom under dessa dagar, fick gå utan "fägning", ty då ginge de "ut med julen". All julglädje blev då förstörd för den familjen.

Mat till tomten.

Till tomten sattes ett fat gröt med sked på
loftet, ladugårdslinnet eller på köksgolvet.

Se vem som skulle dö nästa år.

När man gick till sängs ställdes skorna med
tårna vända inåt rummet. Fann någon morgonen därpå sina skor
med tårna vända mot dörren, skulle denne först ut ur huset nästa
år.

(tårna=täena)

Ljuskronor och julapplar.

Jag såg en gång min äldre syster skala en grantopp, som hon satte i en blomkruka. Grenarna också voro skalade och vässade, och på dessa satte hon äpplen samt hängde äpplen på trädar. Omkring stam och grenar virade hon papper med klippa korta fransar, som hon gjort yviga. Jag tror, att det suttit ljus på grenarna, ty dessa såg jag brända sedan.

Man gjorde ljuskronor även av ståltråd, med en rund stake i mitten. Det var tre kronor, fyra bågformiga stålträdar till varje krona.

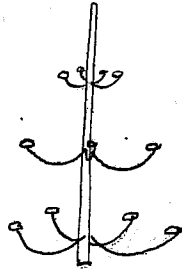
Småland
Uppvidinge hd.
Älgshults sn.
Uppt. av
Blomfeldt, Axel

Alsterfors, Målerås.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2921

Ljuskrona.

Ljuskrona bestående av en stake av trä och med böjda
ståltrådar som ljushållare.

2921⁴⁴Ljuskronor.

Ljuskronor av trä ställdes antingen på bordet eller hängdes i taket. De hade två eller tre kronor för ljusen trådade på en stake, vilken var smal upptill och grövre nedtill. I de flesta fall voro kronorna av trästycken, lagda i kors, med hål borrarade till staken och ljusen. Den nedre kronan vidast, den övre minst. Ibland järnholkar till ljusen. Somliga kronor voro svarvade, andra täljda. En del hade ringar på korsen, i vilka ljusen sutto. Kronorna voro virade med papper med kort klippta fransar. Ljusen till kronorna voro inte så små som våra julgransljus utan stora. Karameller och äpplen hängdes i kronorna.

Somliga virade remsor av upprepat tyg om ljuskronorna i stället för papper.

En del hade endast målade ljuskronor.

Småland
Uppvidinge hd.
Älgshults sn.
Uppt. av
Blomfeldt, Axel
Alsterfors, Målerås.

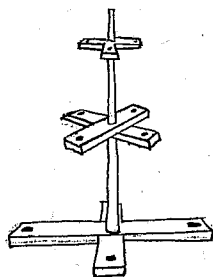
45

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

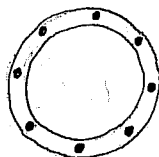
2921

45

LJUSKRONOR!

Ljuskrona

Svarvad ljuskrona.

Takprydnad.

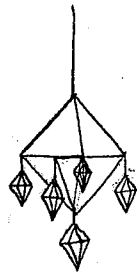
Ett slags takprydnad gjordes av halmpipor, som trädde på tråd. Det gjordes två fyrkanter av fyra lika långa halmpipor till vardera. De fästades ihop i två hörn och vändes så, att de andra fyra hörnen pekade mot var sitt väderstreck. Dessa fyra hörn höllos åtskilda av två andra halmstrån, som lagts i kors inuti och gjorts fast i hörnen. Dessa prydnader målades gröna eller röda. Ibland hängdes i varje hörn samt inunder mindre likadana prydnader, annars papperstussar. Även i de mindre hängdes papperstussar.

47

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV~~2921~~

47

Småland
Uppvidinge hd.
Älgshults sn.
Uppt. av
Blomfeldt, Axel
Alsterfors, Målerås.

Takprydnad av halm.

2921

48

Årsgång.

Den, som skulle gå årsgång, fick inte tala efter solens nedgång julafton. Så fort det blivit mörkt, gick årsgångaren antingen till brunnen, kring vilken han gick ansyss tre gånger och därpå tillbaka till huset och tittade in genom fönstret för att se vad som skulle ske i huset nästa år, eller gick han till kyrkan, kring vilken han gick tre gånger ansyss och vände åter hem. Under hemvägen skulle han få se nästa års tilldragelser.

När man var ute i dessa ärenden, skulle man hålla sig tyst, vad man än mötte, eljest fick man inte se vad, som skulle ske nästa år. Innan man fick se nästa års händelser, mötte man många farligheter, som kom för att skrämma årsgångaren att skrika av rädsla. Bland annat mötte man "glåpsoen" eller "glosoen", som glodde stort och kom sättande med vidöppet gap, alldeles som för att svälja den mötande.

"Glåpsoen".

Skriv endast på denna sida!

~ Acc. n. 2921 ~

Sept. 7.
Belmont
Metzger Palace
W. A. Carter & Son
Hoi

49

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2921

Skriv endast på denna sida!

Nöttekar:

En person ställde sig framför en annan, sträckte fram båda händerna knutna och sade: "Mi so laskade åt skojen". Den andre svarade: "Mi mä." - "Vicken buske ligger ho unner?" - "Den bäste där ä." - "Vicken ä dä?" -- Varpå den tillfrågade lyfte upp ett av den andres fingrar. Under någon av dess skulle ligga en nöt. Fanns ingen under det upplyfta fingret fick den tillfrågade lägga dit en nöt och lyfta upp ett annat finger. Var där också tomt, fick han lägga en nöt där och fortsätta så, tills han hittade den andres nöt.

Eller en annan lek, då man hade flera nötter i händerna, och den tillfrågade fick lägga dit det antal nötter han gissat orätt, antingen den andre hade flera eller färre. "Ikonnen (ekorren) spanner." - "Högt opp i ett trä." - Hur många klor har an?"

Eller: "Ja har nötter inne." - "Dom vill ja vinna." - "På va sätt
å vis?" - "Ta dän (ett visst antal nämnes) och fördubbla de som ä
kvar."

Eller: "Udde på slumpen." - "Käringa ligger i sumpen." - "Hur många
år har 'o lugge' där?"

Nötlekar mellan en pojk och en flicka: "Bor i by." - "Bor mä." -
"Hur många år."

"Ja har nötter i en fjäring." - "Då vill ja bli din käring." -
"Hur många år?" - "Ja lär väl inte stå ut mä mer än....."

"Ja har nötter i en stubbe." - "Då vill ja bli din gubbe." - "Hur
många år?" - "Ja lär väl inte stå ut mä mer än....."

57.
2921

Lägga ut räv. (nöttek)

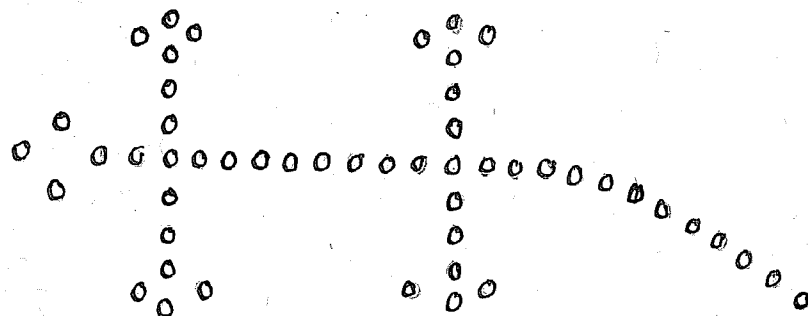
Ögonen bands för på en eller flera personer.

En annan person lade ut en räv och sade fort ett visst antal nötter, som han skulle lägga till huvud, rygg, hals, ben, fötter, svans och ibland buk. De andra i leken deltagande skulle försöka fatta och komma ihåg antalet till varje del av räven. Den, som lade räven, fick börja, om han ville på huvud, fot eller svans, under det han sade: "Vad är detta", för varje nöt han lade. De deltagande skulle säga, vad det var, men svarade de orätt, fingo de plikta ett visst antal nötter. Svarade någon rätt hela tiden, fick han räven.

Småland
Uppvidinge hd.
Älgshults sn.
uppt. av
Blomfeldt, Axel,
Alsterfors, Målerås.

2921 53.

Lägga ut räv.

2921

54

Julen

var en fridens högtid. Det skulle vara stilla stämning, ingen stormig levnad. Man skulle inte göra något slarvigt till jul. Det bringade ingen lycka för det kommande året. Man skulle inte vara elak mot djur. Inte släppa hunden lös, inte köra ut katten. "Dä ä inga orning", sa katten, när han blev utkörd julafton." (Man tycker sig höra kattens klagolåt i de orden.)

Grötrim.

"Denna gröten ä kokt i e gryta ä inte i ett kol, när ja började äta, hade ni ätit ett stort hål."

"Denna gröten ä kokt i e gryta ä inte i ett lass, alla så äte di på Kalle Mass."

"Denna gröten ä kokt i e gryta ä inte i ett glas, den, som rimmade sist, han rimmade som ett as!"

Lekar och danser.

Man lekte idrottslekar: "dra fingerkrok",
"spänna körka", "klyva gärdsl". De båda sistnämnda lektes av
pojarna ute och tillgick så, att en person lade sig framstupa
på magen, en annan ställde sig bakom honom på alla fyra och sat-
te sig bakom honom på bakstuss, det var yxan, en tredje tjänstgjor-
de som klubba. Två män ställde sig på vardera sidan om honom, fat-
tade tag i hans händer och fötter, svängde honom lite och slog
hans bakstuss mot "Yxans", så att denna kultade över ända.

Man "lastade skepp" och "skiftade makar", man
lekte och sjöng:

Jägaren har ett hurtigt mod
Ut åt skogen han gångar.
Han söker efter de vilda djur,
De vilda djuren äro många.

Skriv endast på denna sida!

Dra finger-
krok.
Spänna körka
Klyva gärdsl.
le.

Lasta skepp
Skifta maka

57.
2921

De vilda djuren träffar han ej på,
Men ensam, ensam i skogen gå
Det var en vacker flicka.
Då tar han henne i sin vita hand
Som svenska gossar pläga göra
Och förde henne till den andra strand
Stor fröjd skolen I få höra.

Hastigt kom du uti mitt sinne
Och du går aldrig utur mitt minne
Förrän i bleka döden.

O, ängel röd, o, ängel fin
Låt oss i famn få taga.
Förrän jag dör och läggs i grav.
Så låt oss avsked taga.

Alphus, S.

58

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

58.

2921

Nyårsnyet.

Gick man ut med pengar i handen första gång
man såg nyårsnyet, behövde man aldrig sakna något det året.

/Art. 101

59.
2921

Väderleksmärken.

Julasommar - påskåvinter.

När Anders slaskar - braskar jul.

Vaxstaplar.

På en del ställen hade man vaxstaplar till jul. De stodo på bordet och ringarna gingo i spiraler uppåt. Den övre änden hölls fast av en järnklyka. Denna ände drogs upp, så fort den brann.